

Učitelé IT předmětů ve svých školních vzdělávacích programech přirozeně zdůrazňují témata, která zvládají, ale ostatní potlačují. Jedna škola učí navrhovat databáze nebo programovat v několika jazycích, druhá po celé studium neopustí výuku Microsoft Office. Komunita učitelů IT se neshodne, co a do jaké hloubky učít. Jedni zcela přehlížejí potřebu běžných digitálních dovedností a zaměřují se na vysoce odborné oblasti, druzí poukazují na klesající schopnost žáků naučit se cokoliv složitějšího.

Firmy mají v oblasti digitálních technologií nejrůznější představy a požadavky na kvalifikaci zaměstnanců. Ty se ale mění v závislosti na růstu nebo poklesu ekonomiky. Některé společnosti dokonce dodnes netuší, jaký význam pro jejich rozvoj může využívání těchto technologií mít a proč by jejich zaměstnanci měli být digitálně gramotní.

FIRMY VS. ŠKOLY

Na trhu práce najdete firmy volající po specialistech, ale také ty, které školám říkají: „Naučte své žáky vzdělávat se a komunikovat, dejte jim dostatečný nadhled a schopnost rozhodování a my už si je na konkrétní odbornou práci zaškolíme.“

Někde přesně vědí, jaké dovednosti od budoucích zaměstnanců potřebují, a úzce spolupracují se školami. Řada z nich bere tuto praxi jako velice přínosnou s tím, že podniky mají moderní technické vybavení, lepší odborníky a žáci budou lépe připraveni pro trh práce. Jiné ovšem takovou praxi odmítají s poukazem na to, že není jejich úlohou plnit funkci „přípravky“ pro konkrétního zaměstnavatele, ale

Stát, školy a IT výzvy

JIŘÍ CHÁBERA
manažer vzdělávacího projektu ECDL, Česká společnost pro kybernetiku a informatiku

Většina škol zápasí s nedostatkem prostředků a kvalifikovaných pedagogů. Běžná střední škola s třemi stovkami žáků nemá více než dva či tři učitele, kteří jsou schopni učit IKT (informační a komunikační technologie), informatiku a podobné předměty.

všestranně vzdělávat mladé lidi tak, aby si v budoucnu mohli sami vybrat.

POUZE 15 PROCENT UČITELŮ...

Stát připravuje nové rámcové vzdělávací programy pro oblast digitálních technologií. Ty by se měly vyučovat napříč

běžnými předměty, například výuku českého jazyka by měla doprovázet výuka práce s textem, matematiku výuka práce s tabulkovým procesorem, informatika by měla být spojena s programováním.

Učitelé sice takový systém chápou, ale nemalá část ho odmítá. Argumentují nedo-

statečnou časovou dotací pro výuku nebo chabým technickým vybavením. Ve skutečnosti je největší překážkou nedostatečná kvalifikace učitelů, především netechnických předmětů. Z výsledků praktických zkoušek podle konceptu ECDL lze vyvozovat, že pouze patnáct procent učitelů má dostatečné digitální dovednosti a je na výuku těchto technologií připraveno. Fakulty nejsou schopny připravit mladé pedagogy tak, aby byli nejen dobří ve své profesi, ale také dostatečně digitálně kvalifikovaní.

ŘEŠENÍM JE:

➤ Přestat tvrdit, že digitální technologie už dnes všichni mladí lidé umějí, a doplnit výuku na pedagogických fakultách o předměty zaměřené na IKT, a to napříč specializacemi budoucích učitelů (řada VŠ naopak výuku IKT omezuje nebo zcela ruší!).

➤ Změnit konzervativní myšlení nemalé části učitelů středních škol a motivovat je k využívání digitálních technologií, lhostejno, zda pomocí kariérního řádu, mezinárodního konceptu ECDL nebo jiných nástrojů. Usnadnit jim cestu k vlastnímu vzdělávání, více využívat programy pro další vzdělávání pedagogických pracovníků.

➤ Přestat si myslet, že slabé digitální dovednosti učitelů a žáků vyřeší další nové metodické nástroje, komplikované vzdělávací programy a otevřené vzdělávací zdroje financované z evropských programů.

➤ Vzdělávat vyváženě a nepotlačovat výuku běžných digitálních dovedností (práce s textem, s informacemi, komunikaci, bezpečnost...) na úkor profesních IT dovedností (správa sítí, programování, CNC stroje, 3D modelování...) a naopak. ❗